

Στό «Λαϊκό Θέατρο» στό Παιγκράτι αρχισε παραστάσεις μὲ τὸν τίτλο «Ένωμενοι καλλιτέχνες» ἔνας θίασος ἀπὸ νέους ἡθοποιούς, δηῶς οἱ κ. κ. Βλαχόπουλος, Κροντηράς, Μπούμπης κ. ἄ., οἱ κυρίες Μαίρη Κροντηρά, Φίλιω Οίκονόμου, Κατίνα Ρούσσου κ. ἄ. Ὁ θίασος ἐνισχύθη ἀπὸ τὸ ταμελὸν ἐργασίας ἡθοποιῶν μὲ τὸ (μικρό) ποσὸν τῶν 40.000 δρχ. καὶ βάλθηκε μὲ ζῆλο νὰ ἐργασθεῖ σοβαρὰ παίζοντας ἀποκλειστικὰ ἐλληνικὰ ἔργα. Ἡ σκηνοθεσία ἀνετέθη στὸν κ. Βελμύρα. Προσέπι ἡ «Ἐταιρία τῶν φίλων τοῦ θεάτρου» ἀνέλαβε νὰ ὑποστηρίξει τὴν εὐγενικὰ αὐτὴ προσπάθεια μὲ προπαγάνδαν καὶ ζεκλάμα καὶ ἄλλα ἥθικὰ μέσα ποὺ διαθέται. Ἔγειν καὶ ἐπιτροπὴ ἀπὸ τρία μέλη τῆς ἐταιρίας τῶν φίλων τοῦ θεάτρου, ποὺ ἔνα τους είνε ὁ κ. N. Λάσσωρης, γιὰ νὰ διαλέγει τὰ ἔργα τῶν νέων ἐλλήνων συγγραφέων καὶ νὰ ἐπιβλέπει μὲ στοργὴ τὸ ἀνέβασμά τους:

Ἀρχισαν μὲ τρία μονόπορκτα ἔργα, ἔνα τῆς Καζ Σιφναίου (Νταΐζης), ἔνα τῆς Καζ Νικολάκη (Μανουέλας) καὶ ἔνα τοῦ Κου N. Λάσσωρη. Ἡ πρώτη αὐτὴ ἐμφάνιση ἀπογοήτεψε λίγο τὸ κοινό, γιατὶ τὰ τρία αὐτά μονόπορκτα δὲν ἀνταποκρίθηκαν στὴ σοβαρὴ προσπάθεια ποὺ ἔγινε γιὰ ν' ἀνεβαστοῦν στὴ σκηνὴ. Ἡσαν τὰ μὲν δύο πρῶτα «δὲλιγη φιλολογία» τὸ δὲ τρίτο φάρσα τῆς κακιᾶς θρασ. Ὁ κ. Λάσσωρης ἐδῶ είχε τὴν αἰτοχὴ ἰδεὰ νὰ παρουσιάσῃ γελοία, μικροκατεβογάρικη μᾶς μορφή ποὺ δὲ λαός τὴν περιβάλλει μὲ κάποιο φωτοστέφανο ἀνδρισμοῦ καὶ λεβεντιᾶς, τὸ εὐζωνάκι.

Τὸ δεύτερο ἔργο ποὺ δόθηκε είτεν μᾶς πανιά φάρσα τοῦ κ. Ξενοκούλου «Δένεν εἴμι ἔγω». Ἡ φάρσα αὐτὴ παίχτηκε σπουδαῖα, κ' ἐδωσε τὸ μέτρο τῶν δυνάμεων τοῦ νέου θιάσου.

Ἀκολούθησε ἔνα νέο ἔργο τοῦ κ. Μυράτ (πατρός) «Θέλω νὰ γίνω βουλευτής». Μὲ ἔνα δυο καλοκομένους τύπους, πλοκή, θρασό, διάλογο.

Οἱ νέοι ἡθοποιοὶ ποὺ κάμανε ώς τὴν ὥρα τὴν ἐμφάνισή τους στά ἔργα αὐτὰ ἔδειξαν καὶ κατάρτιση καὶ ζῆλο. Ἡ Κα Κροντηρά μὲ λεπτὸ ἀνάστημα καὶ τρόπους, στέκει πολὺ καλά στὴ σκηνὴ. Τῆς λείπει ἡ καλλιέργεια τῆς φωνῆς. Ἐχει δύως τάλαντο, ἔχει ἐκφραστικὸ πρόσωπο καὶ εύκινητο σῶμα καὶ μορφωση. Περιμένοντες νὰ τὴ δοῦμε σε ρόλο, γιατὶ οἱ δόλοι ποὺ ἔπαιζε ώς τῷδε θ' ἀδικοῦσαν καὶ μεγάλους μαστόδους. Ὁ κ. Κροντηράς φαινεται ξωκρός καὶ μὲ χοῦ λεπτὸν κωμικὸν ἡθοποιού. Κομμένος στὸ στύλο τοῦ κ. Λογοθετίδη ἔρει νὰ ἔκτεταλλεύεται, λίγο μπουφόνικα εἰν' ἀλήθεια, καὶ τὶς πιὸ ἀντιξες περιστάσεις.

Ἡ Κα Στάσα Ιατρίδου, διπλωματοῦχος τῆς σχολῆς θεάτρου, ἔδειξε πώς καὶ τάλαντο ἔχει καὶ σκηνικὰ προσόντα σπουδαῖα. Ἰδίως στὸ δύσκολο ρόλο τῆς μεθυσιένης κοκόττας, στὸ ἔργο τοῦ κ. Ξενοκούλου, πέντες ἔξιαρτηκή μ' δόλον ποὺ οὔτε ἡ ήλικία της οὔτε ἡ ἐμπειρία της τὴ βοηθυνσαν σ' αὐτό. Ἐπίσης στὸ ἔργο τοῦ κ. Μυράτ στάθηκε δημιουργική στὸ ρόλο τῆς παραχαιδεμένης στριμμένης ἀρραβιωνιαστικᾶς.